

Med hensyn til plantevalget i en tilskudsberettiget læplantning anvendes især i de kollektive læhegn en meget artsrig sammensætning af træer og buske, der må anses for hjemhørende i det danske landskab. Denne praksis agtes videreført, hvor ikke væsentlige hensyn til klima – og jordbundsforhold, resistens over for plantesygdomme eller skadedyrsangreb eller andre væsentlige hensyn til læhegnets effektivitet og økonomi taler derimod.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til den i hegnslovens § 10, *stk. 3, 2. pkt.*, indeholdte regel.

Til § 3

Som det fremgår af forslaget § 1 vil læhegn kunne omfatte indtil 7 planterækker inden for en bredde på ikke over 10 m. Ved forslaget § 3 skabes der en betydelig frihed for et sådant læhegns placering i forhold til ejendomsskellet, forudsat at de pågældende lodsejere er enige herom. Herved fraviges principperne i de foran under bemærkningerne til kap. 1 nævnte bestemmelser i hegnslovens §§ 1 og 9 om fælleshegn, hvorefter der til et fælleshegn afgives jord fra begge de tilstødende ejendomme, og fælleshegnet skal rejses således, at skellinien falder midt i hegnet. Hegnet vil eksempelvis kunne plantes med den ene yderrække i ejendomsskellet eller med én planterække på den ene side af skellet og to på den anden. Da hegnslovens regler ikke finder anvendelse, er det påkrævet i bestemmelsen at opstille et krav om, at ejerne skal indgå skriftlig aftale om læhegnet med et nærmere angivet indhold vedlagt. I modsætning til det oprindelige lovforslag stilles ikke længere krav om tinglysning af disse aftaler. Der vil stadig være mulighed for, hvis den pågældende ejer måtte ønske det – mod en meget beskedent omkostning – at sikre læhegnene igennem en tinglysning.

Til § 4

§ 4 omhandler situationer, hvor læhegnet plantes på en enkelt ejendom, og naboejendommene ikke er inddraget i hegnsanlægget. Da grene, der rager over skellinien, ofte giver anledning til nabokonflikter, er det fundet hensigtsmæssigt – også på baggrund af den i § 6, *stk. 2*, foreslåede tilladte større højde for læhegn, jf. herom nedenfor under bemærkningerne til § 6 – at fastsætte, at et læhegn skal plantes i en sådan afstand fra skellinien, at dets grene og eventuelle rodskud ved normal vedligeholdelse kan holdes inden for skellinien. Bestemmelsen er parallel til vejreglen i hegnslovens § 11, *stk. 1, 1. pkt.* Udtrykket »særligt retsgrundlag« er anvendt i samme betydning som i hegnslovens § 5. Der kan f.eks. være tale om en servitut, der tillader eller påbyder en anden placering af

læhegnet eller en mere uformel aftale mellem de pågældende grundejere.

Bestemmelserne i *stk. 2* tilgodeser de i hegnslovens § 11, *stk. 1, 1. pkt.*, indeholdte hensyn.

Til § 5

§§ 5 til 7 udtrykker tilsammen et princip, hvorefter ejeren af et læhegn frit kan nedskære, udskifte eller rydde læhegnet, men så længe læhegnet består, skal det holdes i forsvarlig stand, og hverken ejeren eller naboerne må udsætte det for beskadigelse. Ejeren af et læhegn kan være flere personer, og der vil således foreligge et samejeforhold i henseende til læhegnet, tilsvarende som ved fælleshegn i hegnsloven. Den enkelte deltager i samejet vil i så fald ikke kunne foretage den i 1. *pkt.* hjemlede nedskæring, udskiftning eller rydning af læhegnet – heller ikke af den del, der måtte stå på hans grund – uden de andre har givet samtykke, eller hegnsynet har meddelt tilladelse her til.

Bestemmelserne i § 5 svarer til bestemmelserne for egne hegn i hegnslovens § 13, *stk. 1*, dog kræver hegnsloven ikke skriftlig meddelelse til naboen.

Til § 6

I *stk. 1* fastslås læhegnsejernes vedligeholdelsespligt og de hensyn, der skal varetages herved 1. *pkt.* svarer til hegnslovens § 18, *stk. 1*.

For en praktisk vigtig situation, nemlig hvor naboen klager over træernes højde, fastsætter *stk. 2* vedligeholdelsespligten konkret. Efter forslaget kan naboen forlange læhegn, der befinder sig inden for 10 m fra ejendomsskellet, nedkappet en gang årligt til en højde af 10 m.

Forslaget medfører en væsentlig ændring af den hidtidige retstilstand på området. Hegnslovens § 18, *stk. 2*, fastsætter, at *fælleshegn* mellem jorder, der anvendes til landbrug, gartneri og havebrug, samt mellem sådanne jorder og skove, hvor lævirkning er af væsentlig betydning, kun kan kræves nedkappet en gang årligt til en højde af 5 m. Er læhegnet et *eget hegn*, følger det af hegnslovens § 2, at den størst tilladte højde er 5 m med et tillæg svarende til afstanden fra hegnet til skellinien, dog for frugtplantagers egne hegn mod syd og vest med et tillæg på 1 1/2 gang afstanden fra hegnet til skellinien. Udgør læhegnet et *indre hegn*, hvilket ifølge praksis vil sige, at det står i en afstand af mere end 1,75 m fra skellet, falder det som nævnt uden for hegnsloven, og er dermed ikke omfattet af nogen lovmæssigt fastsatte højdebestemmelser. Føler naboen sig generet af læhegn, der er placeret som indre hegn, må han derfor indbringe spørgsmålet herom for domstolene, der ud fra en